

blot Industrial Estates. Dette er kraftigt blevet understreget ved nogle forhandlinger, der har været ført igennem de senere måneder.

Automobilindustrien havde planlagt store udvidelser og kom til handelsministeriet for at få de nødvendige Development Certificates. Handelsministeriet sagde imidlertid nej. Man ønskede ikke yderligere udbygning i områderne i Midt- og Sydengland. De forhandlinger, der herefter fulgte, førte efterhånden til væsentlige ændringer i automobilfabrikkernes planer. Hovedparten af udvidelserne kommer nu til at ske i egnsudviklingsområderne, specielt omkring Liverpool.

Da forhandlingerne med British Motor Cooperation var afsluttet, udsendte virksomhedens leder, Sir Leonard Lord, en ret udførlig meddelelse til offentligheden, og handelsministeriet udtalte samtidig:

„Handelsministeriet hilser med glæde meddelelsen fra B.M.C. Det drejer sig om et enestående bidrag til regeringens bestræbelse for at udbygge industrien i de vanskeligt stillede områder. Det er en god nyhed, at egne, der hidtil har været afhængige af sværindustrien, nu også får del i motorindustriens ekspansion. Den tilfredsstillende aftale, der er opnået, skyldes ikke mindst en særdeles ansvarlig og samfundsbetonet indstilling hos ledelsen af B.M.C.“

De iøjnefaldende kendsgerninger er:

- a) at den nye beskæftigelse, der følger af udvidelsen — 12 000 job — går til vanskeligt stillede områder.
- b) $\frac{3}{4}$ af det nye effektive produktionsareal på 3 mill. sq.ft. kommer til at ligge i de vanskeligt stillede områder.
- c) omkostningerne ved nye bygninger — beliggende i Skotland, Merseyside og Sydvest-Wales — vil beløbe sig til 9,5 mill. £. Disse bygninger opføres af handelsministeriet og sælges til virksomheden over en årrække (amortization basis).

For de øvrige 4 „store“ inden for britisk automobilindustri foreligger der endnu ikke tilsvarende detaljerede oplysninger. Det synes dog ret åbenbart, at Ford, Vauxhall, Standard samt Rover også stort set er nået til enighed med regeringen om lokaliseringen af deres nye udvidelser. Ford har

således meddelt, at Halewood sydøst for Liverpool bliver sæde for en ny fabrik, der skal beskæftige 8 000 mand. Fabrikken inkl. udstyr og maskiner opgives til 25 mill. £.

I en meddelelse til offentligheden fastslår Sir Patrick Hennesy først de fordele, virksomheden igennem årene har haft af beligheden ved Thames, og fortsætter derefter:

„Vi var indstillet på at medvirke til at gøre noget ved arbejdsløsheden, og vi var derfor villige til at tilpasse vore udvidelsesplaner til regeringens bestræbelser for at styre ny industri til de områder, der har mere end gennemsnitlig arbejdsløshed. Under forudsætning af et positivt udfald af de forhandlinger, der nu foregår med handelsministeriet, er det mit firmas hensigt at henlægge sine væsentlige nyudvidelser til Merseyside (Halewood). Under drøftelser har vi i øvrigt meget omhyggeligt gennemgået også andre vanskeligt stillede områder.“

I en artikel i „The Economist“ for 5. marts 1960 sammenfattes den nye udvikling inden for automobilindustrien i disse linjer:

„Der foreligger nu tilstrækkelige oplysninger til, at man kan danne sig et billede af anvendelsen af ca. 120 mill. £ ud af de i alt ca. 160 mill. £, som de „fem store“ vil investere i de følgende 2-3 år. $\frac{2}{3}$ af de 120 mill. £ vil gå til udlægning af virksomheder til de nye områder, og hele ekstrabeskæftigelsen på 28 000 mand vil også blive i de nye områder.“

Afsluttende bemærkninger.

Som det fremgår, har den britiske egnsudvikling allerede holdt 25 års jubilæum. I Storbritannien har det i over 25 år næsten været en selvfølge, at det var en opgave for det offentlige at fremme udviklingen i vanskeligt stillede områder og efter 2. verdenskrig — siden 1947 — samtidig at bremse en for stærk koncentration i befolkningen i de store centre. Spørgsmålet har ikke så meget været, om der skulle gøres noget, men hvad der skulle gøres.

Naturligvis har den britiske egnsudvikling haft sine særtræk; først og fremmest må det understreges, at vanskelighederne f. eks. omkring floderne Clyde og Tyne hænger sammen med omlægninger inden for de klassiske britiske sværindustrier, minerne